

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen zonder antwoord:

- nr. 795/78 van de heer Brosnan aan de Commissie
Betreft: Ierse spoorwegen 1
- nr. 802/78 van de heer Jahn aan de Commissie
Betreft: Toetreding van Portugal tot de Europese Conventie van de rechten van de mens met
uitsluiting van artikel 1 van het Aanvullend Protocol 2
- nr. 805/78 van de heren Berkhouwer en Baas aan de Commissie
Betreft: Onregelmatigheden bij de verkoop van boter in Italië..... 2
- nr. 807/78 van de heer Bettiza aan de Commissie
Betreft: Maatregelen van de Gemeenschap ten behoeve van de haven van Triëst..... 3
- nr. 808/78 van de heer Zywietz aan de Commissie
Betreft: Waarschuwing van klimaatdeskundigen tegen ontbossing en afgewerkte gassen ... 3
- nr. 810/78 van de heer Tolman aan de Commissie
Betreft: Extra heffing door de Verenigde Staten op landbouwproducten uit de Gemeenschap 4
- nr. 811/78 van de heer Dondelinger aan de Commissie
Betreft: Bevordering van de preventieve geneeskunde en voorlichting op gezondheidsgebied 4
- nr. 813/78 van de heren Dondelinger, Glinne en Lezzi aan de Commissie
Betreft: Toelagen voor het verblijf in het buitenland en ontheemdingstoelagen 5
- nr. 822/78 van de heer Cointat aan de Commissie
Betreft: Omstandigheden van de producenten van varkensvlees in Frankrijk 5
- nr. 823/78 van de heer Cointat aan de Commissie
Betreft: Opheffing van de groene valuta's 6

Inhoud (vervolg)

nr. 824/78 van de heer Cointat aan de Commissie	
Betreft: Bescherming op het gebied van levensmiddelen	6
nr. 830/78 van de heer Jahn aan de Commissie	
Betreft: Criteria voor de bezetting van posten in categorie B	6
Commissie	
Europese rekeneenheid	8
Mededeling van de Commissie inzake regionale steunregelingen	9

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN ZONDER ANTWOORD (*)

Deze vragen worden overeenkomstig artikel 45, lid 3, van het Reglement van het Europees Parlement openbaar gemaakt: „De vragen waarop van de Commissie niet binnen één maand en van de Raad ... niet binnen twee maanden antwoord is ontvangen, worden openbaar gemaakt in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 795/78

van de heer Brosnan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1978)

Betreft: Ierse spoorwegen

De Ierse spoorbreedte verschilt van die van de andere Lid-Statens, waardoor de CIE (de nationale spoorwegmaatschappij) geen vracht rechtstreeks per spoor naar de partnerlanden kan vervoeren. Dit heeft tot gevolg dat de hogere kosten van het wegvervoer de uiteindelijke kostprijs van de Ierse export in negatieve zin beïnvloeden, hetgeen tot concurrentievervalsing leidt.

1. Deelt de Commissie de mening dat dit een onbevredigende stand van zaken is, gelet op het feit dat het voor Ierland als randgebied noodzakelijk is te blijven streven naar verbetering van zijn economische situatie?
2. Is de Commissie bereid mede te werken aan een infrastructureel onderzoek dat zou moeten leiden tot een reorganisatie van het Ierse spoorwegstelsel?
3. Kan de Commissie aangeven welke financiële medewerking de Gemeenschap kan verlenen, ingeval een dergelijke reorganisatie niet slechts mogelijk, maar zelfs noodzakelijk blijkt?

(*) De antwoorden worden openbaar gemaakt zodra de betrokken Instelling heeft geantwoord.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 802/78**van de heer Jahn****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(22 november 1978)*

Betreft: Toetreding van Portugal tot de Europese Conventie van de rechten van de mens met uitsluiting van artikel 1 van het Aanvullend Protocol

Door wet nr. 65/78 van de Portugese Regering is de toetreding van Portugal tot de Europese Conventie van de rechten van de mens van 4 november 1950, met inbegrip van het Aanvullend Protocol van 20 maart 1952, een feit geworden. In de verklaring van toetreding werden echter uitdrukkelijk enkele punten van voorbehoud wettelijk vastgesteld, waardoor essentiële delen van de Conventie van de rechten van de mens niet van toepassing op Portugal werden verklaard. Dit geldt onder meer voor artikel 1 van het Aanvullend Protocol, waar artikel 4 van de Portugese wet nr. 65/78 van 13 november 1978 de volgende bepalingen tegenover stelt:

„Ongeacht het bepaalde in artikel 1 van het Protocol kunnen krachtens artikel 82 van de Portugese grondwet de eigendommen van grootgrondbezitters, zeer bemiddelde personen en grote ondernemers of aandeelhouders overeenkomstig bij de wet vast te leggen regels zonder enige schade-loosstelling worden onteigend.”

1. Is de Commissie niet van mening dat dit voorbehoud van Portugese zijde de uitholling betekent van het natuur- en volkenrechtelijke beginsel van de bescherming van de eigendom?
2. Is de Commissie voorts niet van mening dat alles in het werk moet worden gesteld om te verhinderen dat de Portugese Regering inbreuk kan maken op het eigendomsrecht van buitenlandse staatsburgers en dat zij derhalve moet worden verplicht deze volkenrechtelijke grondbeginselen te eerbiedigen?
3. Acht de Commissie het niet noodzakelijk dat de Portugese Regering zich bij de onderhandelingen over de toetreding van Portugal verplicht de handhaving van het eigendomsbeginsel met betrekking tot particuliere investeringen in Portugal te garanderen?
4. Is de Commissie bereid ernaar te streven de Portugese Regering te verplichten tot volledige schade-loosstelling, en wel op grond van de werkelijke waarde, voor de onteigeningen van buitenlands particulier bezit die de laatste jaren hebben plaatsgevonden, voordat sprake kan zijn van het verlenen van verdere kredieten door de Europese Gemeenschappen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 805/78**van de heren Berkhouwer en Baas****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(28 november 1978)*

Betreft: Onregelmatigheden bij de verkoop van boter in Italië

Heeft de Commissie aanvullende inlichtingen ⁽¹⁾ van de Italiaanse autoriteiten ontvangen over de verduistering van middelen uit het EOGFL in Italië bij transacties met boter?

⁽¹⁾ Zie de schriftelijke vragen nrs. 79/72 van de heren Berkhouwer en Baas (PB nr. C 72 van 5. 7. 1972, blz. 4); 104/72 van de heer Vredeling (PB nr. C 78 van 19. 7. 1972, blz. 21); 502/72 van de heer Vredeling (PB nr. C 17 van 4. 4. 1973, blz. 7 en PB nr. C 67 van 17. 8. 1973, blz. 46); 53/74 van de heer Aigner (PB nr. C 80 van 9. 7. 1974, blz. 13); 150/75 van de heer Lagorce (PB nr. C 170 van 28. 7. 1975, blz. 54); 221/75 van de heer Fellermaier (PB nr. C 209 van 11. 9. 1975, blz. 45); 454/75 van de heer Fellermaier (PB nr. C 19 van 28. 1. 1976, blz. 16).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 807/78

van de heer Bettiza

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1978)

Betreft: Maatregelen van de Gemeenschap ten behoeve van de haven van Triëst

De perifere ligging van het gewest Friuli-Venezia Giulia ten opzichte van het handelsverkeer en het economische leven in de Gemeenschap heeft een nadelige uitwerking op het havencomplex in de Golf van Triëst, waar voor meer dan 90 % goederen worden opgeslagen die uit het buitenland afkomstig of daarvoor bestemd zijn.

Bij het economische akkoord van Osimo tussen de Republiek Italië en de Federale Volksrepubliek Joegoslavië zijn de grenzen officieel vastgesteld en werd aan de haven van Triëst een speciale functie toegekend voor de ontwikkeling van het internationale handelsverkeer. Acht de Commissie het daarom niet noodzakelijk deze zone rechtstreeks steun te verle-

nen ten einde de aan- en afvoer van goederen in de hand te werken, zoals voor de Noordzeehavens geschiedt met het „zeehaventarief”, zulks naast de maatregelen van de Italiaanse Regering ten behoeve van Triëst, dat — evenals genoemde havens — voor goed elke economische band met zijn natuurlijke achterland heeft verloren?

Aangezien voor de haven van Triëst bestemde goederen de buitengrenzen van de Gemeenschap moeten overschrijden — waardoor de route langer wordt, met onvrijwillig oponthoud en hoge tol — en aangezien het van kennelijk belang is dat er aan de verste oostelijke grens een efficiënt havencomplex bestaat met goede verbindingen, wordt de Commissie verzocht mede te delen of zij het niet gewenst acht de spoorwegtarieven gelijk te stellen met die welke gelden voor goederen die voor de Duitse Hansasteden bestemd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 808/78

van de heer Zywietz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1978)

Betreft: Waarschuwing van klimaatdeskundigen tegen ontbossing en afgewerkte gasen

Op een wetenschappelijk congres in Nice hebben onderzoekers op klimatologisch gebied de volgende waarschuwing laten horen: wanneer de mens zijn houding niet wijzigt en voortgaat met het rooien van bossen en wanneer hij geen paal en perk stelt aan de emissie van afgewerkte gasen, dreigt het gevaar van een geleidelijke klimaatverandering, die tegen het midden van de komende eeuw tot een milieuramp van niet te voorziene afmetingen kan leiden:

1. Is de Commissie op de hoogte van de resultaten van dit wetenschappelijke congres, dat eind oktober 1978 in Nice heeft plaatsgevonden?
2. Wat is haar mening over de resultaten van dit wetenschappelijke congres van klimaatdeskundigen?
3. Welke gedachten leven er bij de Commissie en welke plannen en concrete voorstellen heeft zij om deze ontwikkeling tegen te gaan?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 810/78**van de heer Tolman****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(28 november 1978)*

Betreft: Extra heffing door de Verenigde Staten op landbouwprodukten uit de Gemeenschap

1. Kan de Commissie bevestigen, dat de Verenigde Staten in januari 1979 een compenserende heffing zullen leggen op de invoer van bepaalde agrarische produkten?
2. Zo ja, welke artikelen vallen hieronder?
3. Wat is de oorzaak van deze maatregel?
4. Op welke wijze denkt de Commissie deze eventuele heffing te voorkomen?
5. Indien dit niet mogelijk is, welke prognose heeft men met betrekking tot een stagnatie van de export van de EEG naar de Verenigde Staten?
6. Kan de Commissie een globaal, op recente gegevens berustend overzicht geven van de in- en uitvoerbetrekkingen tussen de EEG en de Verenigde Staten ten aanzien van agrarische produkten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 811/78**van de heer Dondelinger****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(28 november 1978)*

Betreft: Bevordering van de preventieve geneeskunde en voorlichting op gezondheidsgebied

Hart- en vaatziekten, die in aanzienlijke mate het gevolg zijn van het zittende leven dat de mensen leiden en van de spanningen waaraan zij blootstaan, komen steeds meer voor. De behandeling van de patiënten vormt een zware belasting voor de ziekenfondsen en de nevenverschijnselen, zoals absentisme en vervroegde pensionering wegens invaliditeit, leiden tot een verontrustende stijging van de collectieve uitgaven in de Lid-Staten.

1. Is de Commissie niet van mening dat het, ter bestrijding van deze gesel van onze tijd, gewenst is de Regeringen van de Lid-Staten te bewegen tot het organiseren van voorlichtingscampagnes op gezondheidsgebied ten einde de bevolking een beter inzicht in het probleem te verschaffen, alsmede tot het nemen van maatregelen ter bevordering van de preventieve geneeskunde?
2. Zo ja, is zij bereid de Lid-Staten een richtlijn voor te leggen, ertoe strekkende dat de nationale overheidsinstanties, te zamen met particuliere organen, overgaan tot de invoering van geheel kosteloos preventief medisch onderzoek, waarvoor de burgers — na het bereiken van een bepaalde leeftijd — op gezette tijden dienen te worden opgeroepen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 813/78

**van de heren Dondelinger, Glinne en Lezzi
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(30 november 1978)

Betreeft: Toelagen voor het verblijf in het buitenland en ontheemdingstoelagen

Op 29 juni 1978 hebben ambtenaren tijdens een te Luxemburg gehouden personeelsvergadering onderstaande resolutie goedgekeurd:

„Na kennisneming van artikel 21, lid 2, sub 2) van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 912/78 van de Raad van 2 mei 1978 ⁽¹⁾, luidende: „de ambtenaar die niet de nationaliteit bezit van de staat op welks grondgebied zijn standplaats is gelegen en deze nationaliteit ook nooit bezeten heeft, doch niet voldoet aan de in lid 1 genoemde voorwaarden, heeft recht op een toelage voor verblijf in het buitenland gelijk aan een vierde van de ontheemdingstoelage”;

Wijzen erop dat het vastgestelde criterium voor de toekenning van genoemde vergoeding uitsluitend de nationaliteit is, en dat geen enkel ander criterium, zoals bij voorbeeld de feitelijke ontheemding, in aanmerking komt;

Vestigen de aandacht van de communautaire wetgever erop dat een dergelijke regeling als discriminatoir kan worden beschouwd, aangezien de communautaire Verdragen en met name het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap in artikel 7 bepalen dat elke discriminatie op grond van de nationaliteit is verboden;

Verzoeken de communautaire wetgever het genoemde voorschrift te herzien ten einde elke mogelijkheid van discriminatie op grond van de nationaliteit uit te sluiten.”.

Hoe wil de Commissie bij de toepassing van artikel 21, lid 2, sub 2) van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 912/78 van de Raad van 2 mei 1978 optreden ten einde elke discriminatie op grond van de nationaliteit te vermijden?

⁽¹⁾ PB nr. L 119 van 3. 5. 1978, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 822/78

**van de heer Cointat
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(30 november 1978)

Betreeft: Omstandigheden van de producenten van varkensvlees in Frankrijk

Is de Commissie voornemens, gezien de dramatische omstandigheden van de varkensvleesproducenten in Frankrijk, definitief alle noodzakelijke maatregelen (met name ontspanningsclausule en premies) te nemen ten einde het evenwicht op de markt te herstellen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 823/78
van de heer Cointat
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1978)

Betreft: Opheffing van de groene valuta's

Is de Commissie voornemens, nu wordt overwogen een „Europese écu” in te voeren, de opheffing voor te stellen van de belangrijkste oorzaken van de dispariteiten op landbouwgebied, te weten de groene valuta's en de monetaire compenserende bedragen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 824/78
van de heer Cointat
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1978)

Betreft: Bescherming op het gebied van levensmiddelen

Kan de Commissie, ten einde onze burgers te beschermen tegen de nieuwe chemische stoffen die de levensmiddelenmarkt overstromen, samen met de verbruikersorganisaties van de negen landen een kaartsysteem met voorlichting over levensmiddelen opstellen en verspreiden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 830/78
van de heer Jahn
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1978)

Betreft: Criteria voor de bezetting van posten in categorie B

De Commissie gaat in haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 1164/77 ⁽¹⁾ volledig voorbij aan de kern van de zaak. Zij is volstrekt niet ingegaan op mijn concrete vragen nrs. 1 t/m 6, die ik hierbij herhaal.

In mijn vraag werden de bepalingen van het Statuut van de ambtenaren geenszins in twijfel getrokken.

⁽¹⁾ PB nr. C 287 van 30. 1. 1978, blz. 3.

Evenmin heb ik ertegen bezwaar gemaakt dat de Commissie in het kader van haar beoordelingsbevoegdheden een zekere beroepservaring verlangt voor de werkzaamheden die met een bepaalde post zijn verbonden. Ik maak er alleen bezwaar tegen dat sollicitanten die eerst verscheidene jaren beroepservaring hebben opgedaan en daarna het einddiploma van de middelbare school hebben behaald, bij voorbaat worden uitgesloten, d.w.z. niet eens tot het vergelijkend onderzoek worden toegelaten, zodat zij niet de mogelijkheid hebben blijk te geven van hun bekwaamheden.

Kan de Commissie derhalve de volgende vragen beantwoorden:

1. Is zij het met mij eens dat de door mij bedoelde personen (sollicitanten met verscheidene jaren beroepservaring die later hun diploma van de middelbare school hebben behaald) optimaal aan beide voorwaarden voldoen, aangezien het Statuut — naar ik meen zeer bewust — niets zegt over de volgorde waarin deze voorwaarden door de sollicitanten moeten worden vervuld?
 2. Is zij in staat haar bewering nader toe te lichten, namelijk dat „na het behalen van het diploma opgedane beroepservaring logischerwijze zonder meer kan worden beschouwd als te zijn van het vereiste niveau”, terwijl „het niveau van genoemde ervaring moeilijk te beoordelen is gezien de uiteenlopende werkzaamheden welke de kandidaten in de Lid-Statens hebben kunnen verrichten”?
 3. Welke moeilijkheden bestaan er voor de jury om zich aan de hand van de haar toegezonden bescheiden een oordeel te vormen op welk niveau de beroepservaring werd opgedaan (dus bij voorbeeld vakkracht met een dienovereenkomstige beroepsopleiding of alleen hulpkracht in de desbetreffende branche)?
 4. Is het gevaar van een verkeerde beoordeling door de jury, die immers door de uitslag van het vergelijkend onderzoek waaraan alle sollicitanten zich moeten onderwerpen wordt gecorrigeerd, een geldige reden om de door mij bedoelde personen bij voorbaat van het vergelijkend onderzoek uit te sluiten?
 5. Heeft de Commissie bij de behandeling van dit vraagstuk er ook rekening mee gehouden dat de voortgezette opleiding van volwassenen in alle Lid-Statens wegens sociale en maatschappelijke redenen naar beste vermogen wordt bevorderd?
 6. Hoe valt het feit dat de Commissie haar eigen ambtenaren gelegenheid biedt tot het volgen van een voortgezette beroepsopleiding te rijmen met haar standpunt in de onderhavige zaak, dat erop neerkomt dat het particuliere en veel meer kosten en inspanning vergende initiatief tot het volgen van een voortgezette opleiding wordt gediscrimineerd?
 7. Is de Commissie bereid deze vraag aanmerkelijk sneller te beantwoorden dan vraag nr. 1164/77, voor de beantwoording waarvan zij ruim acht maanden nodig had?
-

COMMISSIE

EUROPESE REKENEENHEID ⁽¹⁾

2 februari 1979

Bedrag in nationale valuta voor 1 ERE:

Belgische en Luxemburgse frank	39,5497	Zwitserse frank	2,28090
Duitse mark	2,51626	Peseta	93,3547
Gulden	2,71484	Zweedse kroon	5,88976
Pond sterling	0,673384	Noorse kroon	6,88001
Deense kroon	6,94569	Canadese dollar	1,59797
Franse frank	5,77353	Escudo	63,3810
Lire	1130,85	Oostenrijkse schilling	18,4038
Iers pond	0,673453	Finse mark	5,33915
US-dollar	1,33276	Yen	269,467

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers van de Europese rekeenheid in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 17 uur tot de volgende dag 13 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Europese rekeenheid per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

⁽¹⁾ — Artikel 2, lid 2, van Besluit 75/250/EEG van de Raad van 21 april 1975 betreffende de definitie en de omrekening van de Europese rekeenheid toegepast in de ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé.

— Artikel 2, lid 2, van Beschikking nr. 3289/75/EGKS van de Commissie van 18 december 1975 betreffende de definitie en de omrekening van de Europese rekeenheid toegepast in het kader van het EGKS-Verdrag.

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE INZAKE REGIONALE STEUNREGELINGEN

Op 21 december 1978 heeft de Commissie de Lid-Staten in kennis gesteld van de beginselen die zij conform de haar bij artikel 92 e. v. van het EEG-Verdrag verleende bevoegdheden zal toepassen op regionale steunregelingen die in de verschillende regio's van de Gemeenschap reeds van kracht zijn of zullen worden ingevoerd. De beginselen werden uitgebracht in de vorm van een Mededeling, waarvan de tekst hieronder gepubliceerd wordt.

De Commissie heeft de Lid-Staten krachtens artikel 93, lid 1, van dat Verdrag voorgesteld, dat hun Regeringen de maatregelen treffen, welke noodzakelijk zijn om deze beginselen binnen het daartoe in de Mededeling voorziene tijdsbestek van toepassing te doen zijn.

In haar Mededeling van 26 februari 1975 stelde de Commissie de Raad in kennis van de beginselen voor de coördinatie die zouden gelden voor alle regio's van de Gemeenschap en die zij met ingang van 1 januari 1975 zou toepassen.

Bij die gelegenheid nam de Commissie de verplichting op zich om, samen met de deskundigen uit de Lid-Staten, de technische werkzaamheden voort te zetten ten einde criteria voor de meting vast te stellen, met behulp waarvan alle vormen van regionale steun die in de Gemeenschap van kracht zijn kunnen worden vergeleken. In de gemeenschappelijke waarderingsmethode was tot nu toe de initiële investering in vaste activa het enige criterium bij de beoordeling van de doorzichtigheid van steunmaatregelen en steunregelingen. De werkgelegenheidssituatie in de diverse regio's van de Gemeenschap en de nadruk die sommige Lid-Staten in hun regionale steunregelingen leggen op de schepping van werkgelegenheid werden evenwel in gedachte gehouden bij de uitvoering van het onderzoek naar de meetbaarheid. Met het oog hierop zal een andere meeteenheid, uitgedrukt in Europese rekeneenheden per door de investering geschapen arbeidsplaats, in de coördinatiebeginselen worden opgenomen. Het meetcriterium zal op deze wijze aanzienlijk worden verruimd. Voorts worden de methoden voor meting aangevuld in verband met verrichte studies over meetbaarheid. Alle steunmaatregelen met een intensiteitsmaximum dat aan de investering of geschapen arbeidsplaatsen gerelateerd kan worden, kunnen thans worden gecoördineerd.

Sommige bestaande regionale steunmaatregelen zijn niet afhankelijk van initiële investeringen in de zin van de coördinatiebeginselen of van de schepping van arbeidsplaatsen en hebben het karakter van produktiesteun. De Commissie staat er in principe gereserveerd tegenover voor wat betreft de verenigbaarheid van produktiesteun met de gemeenschappelijke

markt. De Commissie zal de omstandigheden, zo die er zijn, waaronder zij eventueel produktiesteun als verenigbaar zou kunnen beschouwen, aangeven. Tot dan zou het steunniveau van reeds bestaande steun niet verhoogd moeten worden en nieuwe steun van dit type zou niet ingevoerd moeten worden.

Ten slotte wordt een methode ingevoerd voor de coördinatie van steunmaatregelen voor de overplaatsing van een onderneming.

De in deze Mededeling vervatte coördinatiebeginselen zijn niet van toepassing op de in bijlage II van het EEG-Verdrag vermelde produkten.

Ten einde aan het bovenstaande uitvoering te geven en de standpunten ingenomen in vroegere Mededelingen in aanmerking genomen, waarbij meer in het bijzonder inbegrepen de preambule bij de Mededeling van 23 juni 1971 en 26 februari 1975, zijn de coördinatiebeginselen gedeeltelijk opnieuw geformuleerd en zijn de methoden voor de toepassing, met inbegrip van de gemeenschappelijke waarderingsmethode, gewijzigd en aangevuld.

De Commissie zal overeenkomstig de haar bij artikel 92 e. v. van het EEG-Verdrag verleende bevoegdheden met ingang van 1 januari 1979 deze beginselen toepassen op de steunregelingen met regionale strekking die in de regio's van de Gemeenschap reeds van kracht zijn of aldaar zullen worden ingevoerd.

Beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking

1. De coördinatie betreft voornamelijk vijf aspecten die één geheel vormen: gedifferentieerde intensiteitsmaxima naar gelang de aard en de ernst van

de regionale problemen, doorzichtigheid, regionale specificiteit, sectoriële uitwerking van de steun met regionale strekking en een systeem van toezicht.

De gedifferentieerde intensiteitsmaxima van de steun

2. De gedifferentieerde maxima zijn vastgesteld in netto-subsidie-equivalent, uitgedrukt ofwel als een percentage van de oorspronkelijke investering of in Europese rekeneenheden (ERE) ⁽¹⁾ per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats. Voor Groenland zijn geen maxima vastgesteld. De alternatieve maxima voor de diverse categorieën regio's zijn hieronder vermeld:

i) voor Ierland, de Mezzogiorno, Noord-Ierland, Berlijn (West) en de Franse overzeese gebieden zal een maximum van 75 % netto-subsidie-equivalent van de oorspronkelijke investering gelden voor direct met een oorspronkelijke investering of geschapen arbeidsplaatsen verbonden en in samenhang daarmee vastgestelde steun, terwijl het alternatieve maximum een netto-subsidie-equivalent van 13 000 ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats is.

Voorts kan vanaf 1 januari 1981 bij projecten met een oorspronkelijke investering van meer dan 3 miljoen ERE niet meer dan nogmaals 25 % netto-subsidie-equivalent van de oorspronkelijke investering of een netto-subsidie-equivalent van 4 500 ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats aan andere steun worden verleend, welke steun dan moet worden gespreid over ten minste vijf jaren.

ii) voor het gedeelte van het Franse grondgebied waarvoor premies ten behoeve van de regionale ontwikkeling worden verleend (genoemd in bijlage I van decreet nr. 76/325 van 14 april 1976, JORF nr. 90 van 14 april 1976), de steunzones in de Italiaanse regio's Friuli-Venezia-Giulia, Trentino-Alto-Adige, Valle d'Aosta, Lazio, Marche, Toscana, Umbria en Veneto, voor zover deze regio's niet tot de Mezzogiorno behoren, en wat het Verenigd Koninkrijk betreft die delen van het land — behalve Noord-Ierland — die werden omschreven als steunzones (Assisted Areas) op 1 januari 1978 in Section 7 (7) van de In-

dustry Act 1972, met uitzondering van de gebieden die toen werden aangeduid als „Intermediate Areas” — een alternatief maximum van 30 % netto-subsidie-equivalent van de oorspronkelijke investering of een netto-subsidie-equivalent van 5 500 ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats; hierbij mag dit laatste niet meer bedragen dan 40 % netto-steunequivalent.

iii) voor het „Zonenrandgebied” en de speciale ontwikkelingszone in het Noorden van Denemarken en de eilanden Bronholm, Aerø, Samsø en Langeland zal het alternatieve maximum 25 % netto-subsidie-equivalent van de oorspronkelijke investering bedragen of 4 500 ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats; hierbij mag dit laatste niet meer dan 30 % netto-steunequivalent bedragen.

iv) voor de overige regio's van de Gemeenschap zullen de alternatieve maxima 20 % netto-subsidie-equivalent van de oorspronkelijke investering bedragen of een netto-subsidie-equivalent van 3 500 ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats; hierbij mag dit laatste niet meer dan 25 % netto-steunequivalent bedragen; voor deze regio's moet worden gestreefd naar een zo groot mogelijke verlaging van het steunniveau.

3. Eén van de toepasselijke alternatieve maxima moet toegepast worden op het totaal aan regionale steun welke voor een bepaalde oorspronkelijke investering of voor het scheppen van arbeidsplaatsen wordt verleend. De absolute maxima, welke boven de absolute maxima uitgedrukt in ERE per door de initiële investering geschapen arbeidsplaats gesteld zijn, zijn niet van toepassing op de tertiaire sector.

Steunmaatregelen die niet afhankelijk zijn van een initiële investering of de schepping van werkgelegenheid

4. Op het moment zijn in de Gemeenschap enkele regionale steunmaatregelen van kracht die niet gerelateerd zijn aan een initiële investering of de schepping van werkgelegenheid, en die het karakter van produktiesteun hebben. De Commissie staat in principe gereserveerd tegenover produktiesteun, voor wat betreft haar verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt.

Met toepassing van deze steunmaatregelen mag echter worden voortgegaan totdat is beslist over de verenigbaarheid daarvan met de gemeenschappelijke markt in de loop van het onderzoek van bestaande steunmaatregelen krachtens artikel 93, lid 1. Vóór afloop van een periode van drie jaar

⁽¹⁾ Zoals gedefinieerd in Besluit 76/250/EEG van de Raad van 21 april 1975, PB nr. L 104 van 24. 4. 1975.

zal de Commissie in het licht van deze besluiten de omstandigheden indien aanwezig nader precisieren, waaronder de Commissie, ondanks haar principiële voorbehoud, produktiesteun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zou kunnen beschouwen. Tot dan zouden het niveau, de duur en het geografische toepassingsgebied van bestaande steun niet vergroot moeten worden en andere steunmaatregelen van dit type zouden niet ingevoerd moeten worden, tenzij een afwijking van dit beginsel toegestaan is krachtens het hiernavolgende punt 7.

5. Ten einde alle Lid-Staten in dezelfde positie te brengen wat betreft de maxima, speciaal in verband met overbieding, moeten de betrokken Lid-Staten ervoor instaan dat de betreffende maxima vastgesteld in de vorenstaande punten 2 en 3 bij de toekenning van genoemde steun niet worden overschreden.

Steun voor de overplaatsing van een onderneming

6. Bij overplaatsing van een onderneming naar een gesteunde regio zijn de maxima of 100 % van de kosten van overplaatsing van de uitrusting, of het toepasselijke maximum in netto-subsidie-equivalent volgens punt 2 hierboven, toegepast op de waarde van de overgebrachte uitrusting of toegepast op het aantal overgebrachte werknemers. De absolute maxima, gesteld boven de maxima uitgedrukt in ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats van punt 2, is niet van toepassing in het geval van overplaatsing.

Uitzonderingen

7. Door de Commissie kunnen uitzonderingen op de intensiteitsmaxima of op het hierboven in punt 4 genoemde beginsel worden toegestaan, in verband met de verhoging of de invoering van bepaalde vormen van steun, mits de vereiste motivering daartoe tevoren wordt medegedeeld overeenkomstig de procedure van artikel 93 van het EEG-Verdrag. De Commissie zal de Lid-Staten op gezette tijden een lijst van deze uitzonderingen doen toekomen.

Herziening van de maxima

8. Het niveau van alle maxima zal worden herzien tegen het einde van een driejarige periode, gelet met name op de verkregen ervaring, de ontwikkeling van de toestand van de regio's in de Gemeenschap (speciaal met betrekking tot de ontwikkeling van de werkloosheid), het aantal geschapen of behouden arbeidsplaatsen, de wijzigingen in de steunregelingen. Vóór 31 december 1979 zal de Commissie evenwel samen met de deskundigen uit de Lid-Staten de problemen in verband met de gecumuleerde toepassing van regionale steun en andere vormen van steun boven hetgeen in punt 12 is gezegd, onderzoeken.

Zij zal vóór dezelfde datum ook nagaan op welke wijze absolute maxima, uitgedrukt in ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats, boven het percentage van het intensiteitsmaximum van de oorspronkelijke investering kunnen worden ingevoerd en op welke hoogte die maxima dan kunnen worden vastgesteld. De vraag, of een absoluut maximum uitgedrukt in een percentage van de oorspronkelijke investering boven het maximum uitgedrukt in ERE per door de oorspronkelijke investering geschapen arbeidsplaats ingesteld moet worden voor de regio's van punt 2, sub i), van deze beginselen, zal eveneens onderzocht worden.

Regionale specificiteit

9. De regionale specificiteit zal aan de hand van de navolgende beginselen worden toegepast:
 - i) regionale steunmaatregelen mogen niet het gehele nationale grondgebied betreffen, d.w.z. algemene steunmaatregelen mogen niet worden verleend onder het mom van regionale steun ⁽¹⁾;
 - ii) in de steunregelingen moeten hetzij geografisch, hetzij aan de hand van kwantitatieve criteria de grenzen van de steunregio's worden aangegeven of, in deze regio's, de grenzen van de steungebieden;
 - iii) regionale steun mag, uitgezonderd in groeikernen, niet louter plaatselijk worden verleend, d.w.z. aan geïsoleerde geografische plaatsen die in principe niet van invloed zijn op de ontwikkeling van een regio;
 - iv) wanneer zich problemen voordoen die verschillend zijn naar soort, intensiteit of al dan niet dringend karakter, moet de intensiteit van de steun dienovereenkomstig worden aangepast;
 - v) de differentiatie en de dosering van de steunpercentages in de verschillende gebieden en regio's moeten duidelijk zijn aangegeven;
 - vi) de regionale steun welke toegekend wordt in de gebieden, die bijdragen uit het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling genieten, moet in beginsel deel uitmaken van een regionaal ontwikkelingsprogramma in de zin van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 724/75 tot oprichting van dat Fonds.

Sectoriële repercussies

10. Het ontbreken van sectoriële specificiteit in steunregelingen met regionale strekking heeft ten ge-

⁽¹⁾ Met uitzondering van Ierland en het Groothertogdom Luxemburg, die ieder als één regio worden aangemerkt.

volge dat waardering daarvan moeilijk is, gezien de problemen die de sectoriële repercussie van deze steun op communautair niveau kan hebben.

11. Bij gebrek aan een algemene oplossing om deze sectoriële repercussies te behandelen zal de Commissie, na overleg met de Lid-Staten, nagaan in hoeverre er aanleiding toe bestaat passende beperkingen op te leggen aan de regionale steunverlening, indien zulke beperkingen uit hoofde van de situatie in de sector gerechtvaardigd zijn.
12. Wanneer ten behoeve van een investering zowel regionale als andere steun wordt verleend op een per regio gedifferentieerde basis, mag ten behoeve van dezelfde investering alleen regionale steun worden verleend, voor zover de regionale steun, gecumuleerd met de regionale component van de andere steunvormen, de maxima genoemd in de punten 2 en 3 aanhoudt.

Systeem van toezicht

13. De Commissie zal toezicht uitoefenen op de toepassing van de coördinatiebeginselen via een

systeem van mededeling waarbij geheimhouding is gewaarborgd.

Methoden voor de toepassing

14. De methoden voor de toepassing van de coördinatiebeginselen, daaronder begrepen de gemeenschappelijke waarderingsmethode, als omschreven in de bijlage bij de Mededeling van de Commissie van 23 juni 1971, aangevuld door de Mededeling van de Commissie van 27 juni 1973, blijven van kracht. Deze methoden zullen echter worden gewijzigd en aangevuld overeenkomstig de bijlage bij deze mededeling.

Datum van inwerkingtreding

15. De Commissie past de coördinatiebeginselen vervat in deze mededeling, toe vanaf 1 januari 1979 in alle regio's van de Gemeenschap voor een periode van aanvankelijk drie jaar. Voor zover een Lid-Staat een overgangperiode noodzakelijk acht om de steunregelingen aan te passen aan de onderhavige coördinatie, kan de Commissie de termijnen vaststellen waarbinnen deze aanpassing tot stand moet komen.

BIJLAGE

METHODEN VOOR DE TOEPASSING VAN DE BEGINSLEN VOOR DE COÖRDINATIE VAN DE STEUNREGELINGEN MET REGIONALE STREKKING

De alternatieve maxima voor de intensiteit van de steun

1. Bij de technische werkzaamheden die samen met de Lid-Staten zijn voortgezet is gebleken, dat met inachtneming van bepaalde hypothesen en afspraken kan worden beoordeeld, in welke mate de steunregelingen der Lid-Staten de van toepassing zijnde maxima aanhouden. Onafhankelijk van het resultaat van die beoordeling moeten de Lid-Staten er trouwens nog voor waken dat deze maxima in feite niet worden overschreden in de individuele gevallen van toepassing van de steunregelingen.
2. De technische werkzaamheden hebben eveneens geleid tot aanvaarding van het systeem van meting ex-post in situaties, waarbij in de regionale steunregelingen van een Lid-Staat steunmaatregelen voorkomen die wel, en steunmaatregelen die niet tevoren kunnen worden gemeten. De betrokken Lid-Staten moeten in hun steunregelingen een zodanig voorschrift opnemen dat in het individuele geval het netto-subsidie-equivalent van de steun, dat tevoren kan worden berekend, in mindering wordt gebracht op het daarbij behorend maximum, ten einde vast te stellen, welk bedrag aan steun alsnog kan worden uitgekeerd. De steun die niet tevoren kan worden gemeten zal dan worden uitgekeerd ten bedrage van dit resterend gedeelte, uitgedrukt als netto-

subsidie-equivalent. Indien de steun moet worden uitgekeerd gedurende een aantal jaren mag ieder resterend gedeelte, dat tegen het einde van een bepaald jaar overblijft, worden overgeboekt naar het volgende jaar en worden verhoogd met het referentiepercentage. Dit gaat zo door totdat de steun wordt beëindigd overeenkomstig de speciale daarop betrekking hebbende voorschriften in verband met de uitkering of totdat het voor het maximum resterende gedeelte volledig is gebruikt. Vermelding verdient hier dat de maxima niet noodzakelijk die zijn als vastgesteld in de punten 2 en 3 van de coördinatiebeginselen, doch eerder de maxima zoals vastgesteld door de Lid-Staat en goedgekeurd door de Commissie conform artikel 93 van het EEG-Verdrag.

Steunmaatregelen die afhankelijk zijn van initiële investeringen of schepping van werkgelegenheid

3. *Steun aan de factor arbeid* zal als meetbaar worden aangemerkt wanneer de voor iedere geschapen arbeidsplaats toegekende steun kan worden uitgedrukt als een netto-subsidie-equivalent in ERE. Steun voor de factor arbeid die niet aldus kan worden uitgedrukt kan echter altijd worden gemeten volgens de in punt 2 hierboven genoemde ex-post methode.

4. *Steun voor de huur van gebouwen* zal als meetbaar worden beschouwd wanneer deze naar tijdsduur beperkt is en het percentage van de bij wijze van steun jaarlijks verleende huursubsidie vastligt. De huur voor het gebouw zonder de grond wordt geacht het equivalent te zijn van een opbrengstpercentage van de waarde van het gebouw waarbij het opbrengstpercentage gelijk is aan het referentiepercentage. De huur voor het element grond wordt geacht gelijk te zijn aan een werkelijk opbrengstpercentage, d.w.z. het verschil tussen het referentiepercentage en het inflatiepercentage. De kapitaalwaarde van het gebouw en de grond moet worden opgenomen in de standaardgrondslag met het oog op vaststelling van de investering, met behulp waarvan de steun moet worden gemeten.
5. *Steun in de vorm van kredietgaranties* zal worden gemeten door de garantie gelijk te stellen met een rentesubsidie voor een krediet, equivalent aan de waarde van het bedrag waarvoor de garantie wordt verleend. Als de waarde van het rentesubsidie-equivalent wordt beschouwd het verschil tussen het referentiepercentage dat van toepassing is in een bepaalde Lid-Staat en het percentage waartegen de Regering van die Lid-Staat kan lenen over dezelfde periode genomen als waarop het referentiepercentage betrekking heeft. Iedere last die door een Lid-Staat wordt opgelegd voor de toekenning van een garantie zal worden afgetrokken van de waarde van de aldus berekende garantie. De verhouding van het totale bedrag dat ieder jaar betaald wordt wegens in gebreke blijvende debiteuren tot het totale bedrag van de nog lopende garanties zal door de Lid-Staten jaarlijks aan de Commissie worden medegedeeld. Deze inlichting over het verliespercentage wegens in gebreke blijvende debiteuren mag worden gebruikt voor de aanpassing van de waarde van een garantie. Indien een Lid-Staat deze methode voor de waardering van garanties niet wil gebruiken moet hij de Commissie in kennis stellen van alle individuele gevallen waarin investeringen worden gedaan van meer dan 1,5 miljoen ERE waarbij garanties worden verleend.
6. *Belastingfaciliteiten* zullen worden gemeten volgens de methode van meting ex-post, geschetst in punt 2 hierboven.

Steunmaatregelen die niet afhankelijk zijn van initiële investeringen of schepping van werkgelegenheid

7. *Steun in verband met vervangingsinvesteringen* zal worden gemeten met behulp van een methode welke vergezeld gaat van grote reserves aangezien zij een zeer benaderend karakter heeft. Het wordt echter noodzakelijk geacht alle Lid-Staten in dezelfde positie ten opzichte van de maxima te brengen. De hierna beschreven methode zal daarom gebruikt worden om de naleving van de maxima zeker te stellen, ten minste tot het moment, waarop de Commissie de omstandigheden, zo die er zijn, nader aangeeft, waaronder zij eventueel steun van dit type verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zou kunnen achten.

Steun aan vervangingsinvesteringen zal worden gemeten door de verleende steun eerst uit te drukken als een netto-subsidie-equivalent van het bedrag van de vervangingsinvestering volgens de gemeenschappelijke waarderingmethode. Dit netto-subsidie-equivalent wordt dan gerelateerd aan de initiële investering waarbij gebruik wordt gemaakt van een geëigend disconteringspercentage. Het vervangingsmoment zal voor de-

ze vervangingsinvesteringen worden vastgesteld op basis van de gemiddelde levensduur van de kapitaalgoederen waarvoor steun wordt verleend.

8. *Belastingfaciliteiten, welke het karakter van steun aan de produktie hebben*, zullen worden gemeten volgens het ex-post systeem dat hierboven is geschetst in punt 2.
9. *Steun ten behoeve van de factor arbeid, welke het karakter van steun aan de produktie heeft* en uitgedrukt wordt als een vastgesteld bedrag over een bepaalde periode voor iedere werknemer, zal met behulp van het referentiepercentage worden gemeten als het netto-subsidie-equivalent van het contant gemaakte bedrag dat nodig is om de steun over de periode uit te keren. Het gebruik van deze methode van meting zal gebaseerd zijn op de veronderstelling dat het voor iedere werknemer uitgekeerde bedrag niet kan worden verhoogd. Waar het bedrag van de uitkering niet is vastgesteld zal de methode van meting ex-post worden gevolgd, zoals geschetst in punt 2 hierboven.

Steun voor de overplaatsing van een onderneming

10. Steun, verleend voor de overplaatsing van kapitaalgoederen, zal als meetbaar worden aangemerkt wanneer deze wordt uitgedrukt ofwel als een percentage van de verhuiskosten van de kapitaalgoederen (inclusief kosten voor demontage en het opnieuw monteren) ofwel als een percentage van de waarde van de overgeplaatste kapitaalgoederen. De waarde van de overgeplaatste kapitaalgoederen, waarvoor steun wordt verleend in één van de twee bovengenoemde vormen, zal niet worden opgenomen onder de kapitaalkosten die in aanmerking komen voor verdere steun, en zal derhalve buiten de standaardgrondslag vallen.
11. De steun die verleend wordt op basis van het aantal overgebrachte werknemers zal gecoördineerd worden conform de desbetreffende maxima in ERE per geschapen arbeidsplaats.

De ERE-maxima in de valuta van de Lid-Staten

12. De maxima, uitgedrukt in ERE per door de investering geschapen arbeidsplaats, zullen voor ieder jaar voor iedere Lid-Staat worden uitgedrukt in zijn eigen valuta tegen de wisselkoers van de eerste dag van het jaar, waarvoor wisselkoersen in ERE voor alle valuta van de Gemeenschap beschikbaar zijn. De aldus vastgestelde maxima kunnen in de loop van het jaar worden herzien bij een overeenkomst tussen de Commissie en de Lid-Staat, indien zulks door een belangrijke wijziging in de wisselkoersen noodzakelijk is geworden. De Commissie zal iedere Lid-Staat de waarde van de maxima in zijn eigen valuta mededelen.

Referentiepercentage en disconteringspercentage

13. De Mededeling van 23 juni 1971 behelsde één enkel disconteringspercentage voor de Gemeenschap bij de toepassing van de gemeenschappelijke waarderingmethode. Gezien de verschillen in rentetarieven in de diverse Lid-Staten zal de discontering thans geschieden volgens de referentiepercentages, waarin het gemiddelde rentetarief op de betrokken markt tot uitdrukking komt.
14. Deze referentie-/disconteringspercentages voor iedere Lid-Staat zijn thans als volgt vastgesteld:

België — Het tarief voor leningen met een looptijd van meer dan tien jaar van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid.

Denemarken — Het tarief voor leningen van de Europese Investeringsbank + 1,5 procentpunten.

Frankrijk — Het tarief van het Crédit National voor leningen voor gebouwen en uitrusting.

Duitsland — Het tarief voor leningen op middellange termijn van het Kreditanstalt für Wiederaufbau (programma's M1 en M2).

Ierland — „AA” tarief voor leningen met een looptijd van meer dan zeven jaar, zoals vastgesteld door het Standing Committee of Commercial or Merchant Banks.

Italië — Het gemiddelde referentiepercentage dat van toepassing is op uitkering door de centrale regering van rentesubsidies aan kredietinstellingen.

Luxemburg — De gemiddelde opbrengst van een representatief gedeelte van de obligaties, uitgegeven in Luxemburgse franken op de markt voor goudgerande waarden van Luxemburg, zoals gepubliceerd door de beurs van Luxemburg.

Nederland — Het rentepercentage van onderhandse leningen.

Verenigd Koninkrijk — Het gewone commerciële tarief waartegen leningen op middellange termijn worden gesloten volgens de Industry Act 1972.

15. Het referentiepercentage wordt bij het begin van ieder jaar vastgesteld op basis van het gemiddelde jaarlijkse percentage gedurende het voorafgaande jaar. Mocht zich evenwel een belangrijke wijziging voordoen in het betrokken percentage, dan zal dit worden aangepast in onderlinge overeenstemming tussen de Commissie en de betrokken Lid-Staat. Een dergelijke aanpassing dient alleen plaats te vinden indien er een aanzienlijk verschil — ten minste 2 procentpunten — is tussen het toepasselijke referentiepercentage en het gemiddelde van de percentages die gedurende een periode van drie maanden zijn genoteerd.

De gemeenschappelijke waarderingsmethode bij toepassing op individuele gevallen

16. De gemeenschappelijke waarderingsmethode wordt in het algemeen toegepast bij het onderzoek en de berekening van de intensiteit van de steun, zowel bij steunregelingen met regionale strekking als bij toepassing daarvan op individuele gevallen. Veel veronderstellingen en afspraken, waarvan wordt uitgegaan in het kader van de steunregelingen, zijn niet noodzakelijk en dienen in dit individuele geval niet te worden toegepast. Als resultaat van de ervaring die is opgedaan sinds de invoering van de gemeenschappelijke waarderingsmethode en in de contacten tussen de Commissie en de Lid-Staten bij de toepassing daarvan, zou op de volgende punten een verfijning moeten worden aangebracht met het oog op toepassing in het individuele geval:

— eerder zal worden uitgegaan van de werkelijke kosten van grond, gebouwen en vestiging dan van de hypothetische standaardgrondslag;

- als referentie-/disconteringspercentage zal het percentage gelden dat van kracht is bij het begin van het project;
- wanneer de steun en/of investering niet wordt verleend of gedaan binnen één jaar, moet rekening worden gehouden met de werkelijke periode voor steun en investering. Zulks geschiedt door de waarde te bepalen van de investering en de steun op basis van kalenderjaren op het tijdstip, waarop de investering oorspronkelijk werd begonnen;
- bij de berekening van de steun voor de huur van gebouwen of tijdvakken van huurvermindering voor gebouwen in staatseigendom zal worden uitgegaan van de werkelijke huursubsidie of -verlaging en de werkelijke kapitaalwaarde van de gebouwen.

Alternatieve waarderingsmethoden

17. De gemeenschappelijke waarderingsmethode geeft een methode voor de waardering die gebruikt moet worden voor ieder type of iedere categorie steunmaatregelen. Wanneer de Commissie om administratieve of andere redenen echter van mening is dat de methode, die normaliter zou worden gebruikt voor een speciale vorm van steun bezwaarlijk of niet kan worden gevolgd, zal zij een alternatieve gelijkwaardige methode aanbevelen om deze moeilijkheden te overwinnen. De Commissie zal de Lid-Staten op gezette tijden nadere bijzonderheden over deze alternatieve methoden mededelen.

Interpretatie

18. i) Als initiële investering zal worden beschouwd de investering in vaste activa bij vestiging van een nieuwe onderneming, de uitbreiding van een bestaande onderneming of de inschakeling van de onderneming bij een activiteit die een fundamentele wijziging meebrengt in de produktie of het produktieproces van een bestaande onderneming (door middel van rationalisatie, herstructurering of modernisering). Investering in vaste activa door overneming van een onderneming die gesloten is of die zou hebben moeten sluiten indien een dergelijke overneming achterwege was gebleven, kan ook worden opgevat als initiële investering. De wijze waarop de aldus gedefinieerde initiële investering wordt omschreven in de steunregelingen met regionale strekking van de Lid-Staten zal door de Commissie worden onderzocht in het kader van haar onderzoek van de bestaande steunregelingen conform artikel 93, lid 1, van het EEG-Verdrag.
- ii) Voor de toepassing van punt 2, sub i), van de beginselen zal „direct met een initiële investering of geschapen arbeidsplaatsen verbonden en in samenhang daarmee vastgestelde steun” worden geïnterpreteerd als omvattende subsidies, leningen op voordelige voorwaarden of interestbonificaties en garanties direct verbonden met de initiële investering, of subsidiebedragen ineens in directe samenhang met het aantal geschapen arbeidsplaatsen vastgesteld. Waar, in het geval van investeringsprojecten van meer dan 3 miljoen ERE, het voor zulke steun vastgestelde maximum niet bereikt wordt, mag het resterende saldo van maximum en steun aan het voor andere steunvormen vastgestelde maximum toegevoegd worden, waar-

bij deze laatste steun dan over een minimum van vijf jaren gespreid moet worden.

- iii) Voor de toepassing van punt 3 van de beginselen zal de tertiaire sector worden gedefinieerd als de activiteiten vermeld in afdeling 6 (Detailhandel, hotels, bevoorrading en reparaties), 7 (Transport en communicatie), — met uitzondering van de

categorieën 71 (Spoorwegen), 72 (Ander landtransport), 73 (Binnenvaart), 74 (Zee- en kustvaart), 75 (Luchttransport) en 76 (Toeleverende diensten van de sector transport) —, 8 (Banken en financieringsinstellingen, verzekeringen, industriële diensten, verhuur) en 9 (Andere diensten) van de Algemene Systematische Bedrijfsindeling in de Europese Gemeenschappen (NACE-1970).

De COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

kondigt de publikatie aan van haar tijdschrift

EUROPESE ECONOMIE

De exacte, snelle en regelmatige informatie betreffende de economische en conjuncturele situatie in de Economische Gemeenschap is een onmisbaar instrument voor al diegenen, of zij nu fabrieksdirekteur, kaderpersoneel, verantwoordelijken in de vakbonden, administratieve ambtenaren, professoren of studenten zijn, die geroepen zijn om vooruit te zien en leiding te geven en om de economische mechanismen van onze eeuw te activeren en te bestuderen.

De Commissie der Europese Gemeenschappen is in de gelegenheid dit instrument te verschaffen.

ABONNEMENT 1979

- Europese economie: 3 nummers per jaar (maart, juli, november)
1 000 Bfr. 175 Dkr. 63 DM 140 Ffr. 26 800 Lire 69 Fl. 16 £ 32,50 US \$
- Supplement A: Recente economische ontwikkelingen (11 nummers per jaar)
500 Bfr. 87,50 Dkr. 32 DM 70 Ffr. 13 400 Lire 34,50 Fl. 8 £ 16,25 US \$
- Supplement B: Vooruitzichten voor de economische ontwikkeling — Resultaten van de enquête bij het bedrijfsleven (11 nummers per jaar)
500 Bfr. 87,50 Dkr. 32 DM 70 Ffr. 13 400 Lire 34,50 Fl. 8 £ 16,25 US \$
- Supplement C: Vooruitzichten voor de economische ontwikkeling — Resultaten van de enquête bij de verbruikers (3 nummers per jaar, januari, mei, oktober)
200 Bfr. 35 Dkr. 13 DM 28 Ffr. 5 450 Lire 14 Fl. 3 £ 6,50 US \$
- De reeks van de supplementen A + B + C
1 000 Bfr. 175 Dkr. 63 DM 140 Ffr. 26 800 Lire 69 Fl. 16 £ 32,50 US \$
- Europese economie + de supplementen A + B + C
1 500 Bfr. 262,50 Dkr. 95 DM 210 Ffr. 40 100 Lire 103,50 Fl. 24 £ 48,50 US \$

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Italiaans, Nederlands.

**MEDEDELING AAN DE ABONNEES
VAN HET PUBLIKATIEBLAD VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN**

Prijzen voor het jaar 1979:

- jaarabonnement L + C 238 Fl. (3 500 Bfr.),
- jaarabonnement Supplement S 102 Fl. (1 500 Bfr.).